

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svedec, izimši nedelje in praznike, ter volja po pošti prejemati za avstro-ogorske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 8 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četrstopenjske petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Politika poslanca Šukljeja.

„Hrvatska“ je v soboto priobčila izboren članek o naših razmerah s posebnim ozirom na posl. Šukljeja, kateri članek priobčimo z največjim veseljem, saj nam je „Hrvatska“ govorila iz arca. Članek glóve:

V obče ne sodi, da je slovenski poslanec prof. Šuklje z duševnimi sposobnostmi obilno nadarjen človek. Dlje pa se ne gre. Duševne sposobnosti pa niso zadostne, ako niso združene z drugimi vrlinami; brez vrline srca morajo postati celo škodljive in nevarne. Faktum je, da prof. Šuklje ne porablja svojega uma in svojega upliva, kateri si je znal z njim pridobiti, na korist slovenskemu narodu, kateremu je poslanec. Skoro bi celo rekli, da prideja pri njem profesor in poslanec večkrat v nasprotje in da se poslanec vedno umakne profesorju. To so tiste ponesrečene transakcije svesti, katere na žalost dobro poznamo v Hrvatski.

Ko se je na Dunaji ustanovila današnja koalicija, da vzdrži takozvano koalicijsko vladu, vstopili so vanjo vsi hrvatski in slovenski poslanci, ki so do tistega časa bili člani Hobenwartovega kluba. A ko so sprevideli, za čim ide ta koalicija, izstopili so iz nje vsi hrvatski in nekateri slovenski poslanci. Ostal je pa prof. Šuklje. Plener in Nemci si niso mogli želeli boljše podpore, ker morejo na tožbe bodi Hrvatov bodi Slovencev odgovarjati: Saj so v koaliciji tudi slovenski poslanci; celo jeden najpametnejših in najbolj zgovornih. Ta odgovor, ako se stvar natančno premotri, res ni brez zmišla; ali kaj pomeni realno? Ne da se koalicija ozira na Slovane, nego da koalicijo vseh naših nasprotnikov proti nam podpira tudi jeden Slovenec — poslanec prof. Šuklje. Žalostna je ta istina, ali istina je, ki se z nobeno retoriko ne da prikriti.

Gosp. profesor in poslanec je te dni govoril pred nekaterimi svojih volilcev in je čutil potrebo, da opraviči koalicijo. Rekel je, da je koalicija „državna potreba“ in odbil je vsako zvezo slovenskega gibanja s tendencijami hrvatskega državnega prava. Ne tajimo, da obstoje „državne potrebe“. Časih je državna potreba, zadovoljiti se s kako stvarjo, ako ni moči vsega doseči: državna potreba je časih, ubraniti zlo, ako že ni dobiti, kar je dobro. Ali da je državna potreba, pomagati nasprotniku proti lastnemu narodu — tega ne razumemo. Koalicija deluje na ponemčevanje, kakor v najlepši dobi meščanskega ministerstva: ne samo, da neče, da bi se premešal današnji sistem, deluje celo na to, da se sistem učvrsti. Ali pa morejo Slovenci biti zadovoljni s sistemom? Ali morejo Slovenci, katerih narodna borba je osobito proti nemštvu naperjena, podpirati sistem, ki hoče nemčevanje? Ali je to slovensko gibanje? Ali so to vsi plodovi tolikih borb in muk, tolikega znoja slovenskega naroda? Mislimo, da ima slovensko gibanje povsem drug in različen zmisel: da mu je smer ravno protivna smeri koalicije. Gosp. prof. Šuklje more reči: Jaz sem nemškutar. Kadar bo tako govoril, razumeli ga bomo popolnoma. Ali reči: jaz sem zastopnik slovenskega naroda — in delovati „nemškutarski“, to je nerazumljivo, to je nedostojno protislovje.

Gosp. Šuklje vidi, koliko se je Slovincem boriti, da dobe svoje paralelke v Celju; koliko se jim je boriti, da bodo napisi na njihovih ulicah slovenski, da dobe slovensko rešilo na to ali ono vlogo, da se pri tem ali onem sodišči imenuje sodnik, ki vsaj slovenski jezik pozna in tako dalje. Dato sed non concessio, da si politika g. Šukljeja

izvojuje kako mrvico, dano po milosti, kako malo pravico v administrativnem oziru — pa je li morda to vse? Ali so to narodni cilji slovenskega gibanja? Pa četudi ministerstvo vrže kako drobtinico, danes pod takim sistemom ni nič čvrsto. Kar je jeden ministerski dekret dal, to more drugi vzeti. Slovenski napredek se mora nanašati na vse Slovence, ker žive tudi zunaj Kranjske. Slovenci žive v Koroški, v Štajerski, v Gorici in v Istri. Jedino v Ljubljanskem deželnem zboru imajo večino: ali kako se jim godi v drugih deželnih zbora? Tlačijo jih, ali Italijani ali Nemci. Koliko je samo treba borbe, da bi v Trstu dobili jedno ljudsko šolo! A gosp. Šuklje brani in zagovarja koalicijo, ki je prav za to ustanovljena, da zamoreje Italijani in Nemci vzdržati današnje pozicije proti Slovincem.

Presegli bi meje našega članka, ako bi hoteli pogledati v preteklost Hrvatov in Slovencev, govoriti o planinskih Hrvatih, o hrvatski pragmatični sankciji, o jeziku in tako dalje. Vprašamo pa g. Šukljeja: Mislil li on, da pridejo pri današnjem sistemu Slovinci kdaj do svojega? Mislil li on, da imajo dovolj moči, da se rešijo iz današnjega stanja, da se oavo bode današnjega zatiranja, da si ustvarijo pogoje in jamstva narodnega življenja v vsakem oziru in zmistu? Mislil li on, da se smejo Slovenci odvrniti od teženja, ki meri na to, da se na jugu v monarhiji pride do velike politične tvorbe, do samostalnega državnega telesa? A misli li on, da se more to telo ustvariti na drugem temelju in ne na temelju hrvatskega državnega prava, da to telo more biti kaj drugega, kakor zedinjena in svobodna Hrvatska? Je li premislil g. Šuklje, kaj bi se moglo zgoditi s Slovinci, ako bi se ne pridružili temu stremljenju?

Sicer pa je g. Šuklje jako dobro pogodil situacijo: ali koalicija, ali hrvatsko državno pravo. Danes so take razmere, da res tertium non datur. Koalicija hoče, da zginejo Slovenci, da jih nemštvo pogoltne; hrvatsko državno pravo hoče ne samo da jih reši te nevarnosti, nego da jim s priklopljenjem hrvatskemu državnemu telesu zajamči za vedno razen svobode njih popolno narodno življenje in razvoj.

Naj bo g. Šuklje za ono prvo: slovenski narod ne more drugače, kakor da je za drugo.

Osnovna slavnost „Sokola“ in petindvajsetletnica čitalnice v Postojini

dne 5. avgusta 1894.

Redkokdaj se je morda slavila na slovenski zemlji slavnost, ki bi bila prekosila ono, katero smo praznovali minolo nedeljo v prijaznem središču zavedne Notranjske. Mladi čili „Sokol Postojinski“ razpel je prvič svoje peruti, ob jednem z njim pa je praznovala čitalnica petindvajsetletnico svojega delovanja. Če smemo prispevati Sokola krepkemu mladeniču, ki z mladeniško navdušenostjo deluje na narodnem polji, so čitalnice podobne skrbni materi, katera bolj mirno a jednako vestno in vztrajno varuje narodne svetinje slovenskega naroda. Da so ravno čitalnice in poleg pevskih društev posebno še sokolaka društva neizmerno važna bila za razvoj in okrepčanje slovenske narodne zavednosti, pač ni treba poudarjati še posebej. Ni tedaj moglo biti drugače, nego da je dvojna narodna slavnost v Postojini postala izredno sijajna. Navzočnost bratov Čehov s severa in Hrvatov z juga pa je dajala vsej slavnosti še posebno slovesen značaj, da je daleč presegla druge jednake slavnosti. Postojinska slavnost je bila nov dokaz, kako čvrsto napreduje tudi v nas Slovincih

ideja sokolska, ideja narodne odločnosti in bratske vzajemnosti. H krstu najmlajšega Sokola slovenskega niso prihitela v izredno veliko številu samo vsa slovenska sokolska društva, kumovali so mu tudi vrli češki in hrvatski Sokoli v prav lepem broju, poleg njih pa tudi mnogo drugih čeških in hrvatskih rodoljubov in tudi mnogo dam.

Vrli štajerski Slovenci so priredili posebni vlak iz Celja, s katerim se je odpeljalo nekoliko stotin rodoljubov iz vseh krajev spodnje Štajerske. Na čelu jim „Celjski Sokol“ (25 članov v društveni obleki) „Mozirski Sokol“ (10 članov). Na Zidanem mostu pristopili so Hrvatje, okolu 40 članov „Hrvatskega Sokola“ v Zagrebu in mnogo dam in drugih hrvatskih rodoljubov. Pozdrav bil je prav prišten. V Zagorji čakal je „Zagorski Sokol“ s svojo godbo (skupaj okolu 40 članov) in se pridružil izletnikom. Na Ponoviču pokali so topiči v pozdrav in kmalu dospel je vlak v Ljubljano. Tu so bila na peronu že razvrščena Sokolska društva: Deputacija čeških Sokolov (16 članov), „Dolenjski Sokol“ (12 članov) in „Ljubljanski Sokol“ (okolu 50 članov) in množica Ljubljanskih rodoljubov in rodoljubkin namenjenih v Postojino. Navdušeni Živio in Nazdar klici so doneli, pozdravljali je brat brata slovenskega in mu stiskal roko. Mej potom prisedali so še vedno izletniki na postajah, da je bilo komaj še prostora.

V Postojini je bilo mej tem že od ranega jutra živahno gibanje. Prihajali so gostje iz bližnjih krajev, katere je pozdravljala slavnostni odbor na kolodvoru. Ob 8. uri je bila slovesna sv. maša v dekanjskožupni cerkvi. Po maši pa so pripelle narodne dame Postojinske pri slavoloku krasen spominski trak na zastavo Postojinske čitalnice. Od tam odšla so vsa domača in že došla društva in dame zopet na kolodvor.

Veličasten bil je dohod Celjskega vlaka v Postojino. Na tisoče ljudstva je bilo na kolodvoru in v obližju. V dolgi vrsti stala so razvrščena razna društva: „Sokol Postojinski“ (nad 35 članov), domača in druge čitalnice, gasilna društva iz raznih notranjskih krajev itd. V sredi te slikovite skupine pa je bil bogat venec notranjskih krasotic v lepi narodni noši. Gromoviti Živio in Nazdar-klici so doneli v pozdrav in odzdrav in vsa društva so se uvrstila, da pričakajo dohod posebnega vlaka iz Trsta. Kmalu je došel tudi ta. Na stroju spredaj sta bili dve trobojnici, iz vseh oken pa so vibrale male trobojnice. Na stotine Tržaških in primorskih rodoljubov, Slovencev in Hrvatov je pripeljal tudi ta vlak. Na čelu jim sta bila: „Tržaški Sokol“ (26 članov) in „Goriški Sokol“ (10 članov v društveni obleki); „Prvaški Sokol“ (z godbo) moral je hoditi v navadni obleki, ker mu je prepovedana sokolska oprava. Navdušenje je bilo toliko, gneča tako silna, da mej gromovitimi Živio in Nazdar-klici niti ni moglo priti do določenega čedjelnega pozdrava in nagovora. Obžalovali smo to, ker ravno tu bi bilo nekoliko krepkih besed naredilo nepopisen utis.

Kmalu potem uredil se je slavnostni spreved v trg. Na čelu korakala je Postojinska godba, potem češki in hrvatski Sokoli, ki so bili vsa pot predmet posebno simpatičnih ovacij. V dolgi vrsti so se potem razredila slovenska sokolska društva: Celjski, Goriški, Ljubljanski, Mozirski, Novomeški, Zagorski (s svojo godbo) in naposled kot prireditelj slavnosti „Postojinski Sokol“. Na čelu drugega oddelka spreveda je korakal „Prvaški Sokol“ s svojo godbo, potem

čitalnične deputacije, mej njimi odposlanstva čitalnic: iz Ljubljane, Trsta, Gorice, Celja, Novega mesta, Podrage, Il. Bistrice in Trnova, Starega trga, Reke, Trstata, Sežane, Mozirja, Janžet itd., gasilna društva iz Postojne, Logatca, Orehke, Zagorja itd., zastopnik gas. društva v Retici pri Mozirji, zastopniki Mozirake občine in Gornjegrajskega okraja, Tržaško delavsko podporno društvo, hrvatsko oporbno častnikarstvo, „Primorsko planinsko društvo“, društvo „Edinost“, akademična društva „Slovenija“ in „Triglav“, klub slov. biciklistov „Ljubljana“, Tržaški biciklisti itd., v sredini mej njimi slovenske krasotice iz Postojne, Zagorja in s Pivke sploh v narodnih nošah.

Nepopisno krasen pogled je bil, ko se je ta dolga vrsta, v kateri so bile 3 godbe in 14 zastav, pomikala po ovinkih vozne ceste navzdol proti trgu, ki je bil ves nakičen z raznovrstnimi zastavami. Pri ubodu v trg je bil velik slavolok iz smerečevja, iz hiš pa so obsipale Postojnske domorodkinje Sokole s cvetkami. Narod pozdravljal je sprovod vso pot z živahnimi Živio-klici.

Pred županovim domom so se razšla društva in po kratkem odmoru so se podali vsi izletniki v krasno razsvetljeno jamo. Svetovno znano čudo je naredilo velikanek utis posebno na one obiskovalce, ki so bili prvič v jami.

Sijajen je bil banket v vrtne salonu župana g. Vičiča. Nad 200 kuvertov je bilo v salonu, na prostranem vrtu pa je bilo tudi vse zasedeno. Mej udeležniki banketa smo videli poleg društvenih funkcionarjev, mej katerimi je bilo več deželnih poslancev, še mnogo družin odličnih rodoljubov slovenskih in hrvatskih, več gg. duhovnikov iz Istre in mnogo narodnih dam. Vrsto zdravic je pričel „Postojnskega Sokola“ starosta dr. Treo. Velikanska udeležba pri krstu mladega Sokola Postojnskega mu bode spodbuda, da bodo vedno krepko držal po koncu zastavo Sokolsko. Postojnska jama je biser slovenski, na katerega preže nasprotniki, a Sokol bode čuval, da se mu ohrani prvotni slovenski značaj. Ne sme se več zgoditi, da bi Postojina prišla v tuje roke, kakor je bila še nedavno. Posebno nazdravlja z daljnih krajev došlim bratom, v prvi vrsti Čehom, očetom Sokolstva (Živili! Na zdar!) bratom Hrvatom, s katerimi nas veže stoletno prijateljstvo (Živili! Na zdar!) in vsem slovenskim Sokolskim društvom, ter konča s klicem: Živelo sokolstvo! Postojnske čitalnice predsednik g. Ant. Ditrih pozdravi vse goste imenom čitalnice, ter se spominja nje osnovateljev. Mnogo izmej njih ni več mej nami, a hvaležno se jih spominjamo in delamo v njihovem duhu, ter moramo prospevati. Pozdravlja vsa društva, posebno pa še mnogobrojno zastopane čitalnice. Načelnik Praškega Sokola g. Vaniček se zahvali imenom čeških Sokolov, ki so radostno se napotili na jug, znajoči za simpatije slovenskega in hrvatskega naroda za Čebe. Jednaka nam je usoda, boljše čase bomo dosegli s skupnim složnim delovanjem. Nazdravlja torej južnim bratom. Hrvatskega Sokola tajnik, profesor dr. Lazar Car pravi, da Hrvati vedno radi dohajajo mej brate Slovence, kajti eden jim je cilj skupno s brati Čehi in Slovenci. Hrvate vzraduje vsak napredek Slovencev in slovenske misli. Nazdravi Sokolu in čitalnici v Postojini. Imenom slovenskih sokolskih društev se zahvali dr. Vrečko, starosta „Celjskega Sokola“. Ponosna sme biti Postojina na krasno današnjo slavnost. Izreka hvalo za lep vzprejem, posebno nazdravi starosti dr. Treo-tu, ki je tudi osnovelec Celjskega Sokola. Poleg veselja pa mora omenjati žalosti štajerskih Slovencev videčih razpor mej kranjskimi brati. „Sokol“ ni strankarsko društvo, Sokoli so zastopniki ideje matere slovenske, nazdravlja torej jedinstvi in slogi! Zdravica je bila navdušeno vzprejeta in so Sokoli dvignili govornika na ramena. Zastopnik čitalnice v Reki g. Akačić je s krepkimi besedami pozdravil Postojnsko sestrico. Slovanski narod lomi svoje verige in boče slobodo, ki so mu jo vzeli nasprotniki in katero mora doseči. Predsednik čitalnice v Trstu dr. Pretner se zahvali imenom primorskih Slovencev in nazdravi Postojnski čitalnici, ki sme pomorno gledati na svoje 25letno delovanje. Ravno čitalnice so mnogo storile za vzbujanje naroda. Dr. Treo zaključivši vrsto govorov nazdravi še opozicijalnemu časopisu slovenskemu in hrvatskemu, v čegar imenu je v dolgem izbornem govoru se zahvalil g. urednik Jakič povdarjajoč važno ulogo poštenega nezavisnega častnikarstva, ki se bori za

slobodo slovanstva. Posebno je povdarjal državno pravo češko in hrvatsko. Vsi govori bili so vzprejeti z navdušenimi klici Živio in Na zdar! Le prehitro je prišel čas, ko so društva morala odriniti k ljudski veselici. Zamolčati ne smemo, da so bili vsi gostje posebno zadovoljni z izbornim prirejenim banketom in je bil le eden glas pohvale g. županu Vičiču. Brzobjavnih pozdravov je došlo okoli 60 iz raznih krajev čeških, hrvatskih, slovenskih itd. Prijavimo jih v jutrišnji številki.

V istem redu, kakor zjutraj so odkorakala društva z godbami in zastavami okoli 4. ure na prostor, kjer se je vršila ljudska veselica. Neimerna množica ljudstva je že težko pričakovala dohod društev. Kmalu se je pričelo živahno gibanje. Posebno krasna točka so bile proste vaje, katere je izvajalo kakih 150 Sokolov od vseh društev. Posamična društva pa so potem telovadila v oddelkih na raznih orodjih. Odlikovali so se Čehi z jako težkimi vajami, Celjani z interesantnimi vajami s kiji, Tržačani in Ljubljanci z raznimi vajami in skupinami. Obširnejša strokovnjaška ocena nam je za današnji list došla prepozno. Moramo jo odložiti za jutrišnjo številko. Mnogo smeja so vzbujale nekatere humoristične točke: Metanje z lovilnikom, medved itd. Vse tri godbe so marljivo svirale na raznih koncih obsežnega slavnostnega prostora, mladina pa se je po končani telovadbi veselo sukala.

Le prekmalu začeli so posamični vlaki odvajati slavnostne goste na vse strani. Mnogo pa jih je ostalo še do drugega dne v Postojini. Čehov in Hrvatov je šlo veliko v Trst, nekateri na Bled itd. Vsem ostane najprijetnejši spomin na zares izredno lepo uspelo narodno slavnost Postojnsko. A.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. avgusta.

Levičarji in nacionalci.

Levičarji so sicer še vedno najštevilnejša stranka v državnem zboru, zajedno pa so tudi tista stranka, ki ima pri prebivalstvu najmanj zaslombe. To se vidi pri vsaki novi volitvi. Sedaj se delajo v šestih volilnih okrajih priprave za volitev novih državnih poslancev. Nekdaj so bili zastopniki teh okrajev vsi levičarji, nazadnje pa le trije. Lu za te tri mandate gre boj. Nemški nacionalci se trudijo na vse moč, da zmagajo ne samo v Šmohorskem okraju na Koroškem — kjer jim je zmaga zagotovljena, ako se zedinijo glede kandidata, kar pa se doslej še ni zgodilo — nego tudi v gornje-štajerskem okraju, kateri je doslej zastopal dr. Heilsberg. Tega mandata nečejo levičarji zgubiti in boré se zanj upravné srdito. Takisto pa se boré tudi nacionalci, strastno in brezobzirno. Posledica teh bojev pa je, da se nacionalci odražajo od koalicije, kateri je Steiner obljubil „dobrohotno nevtralnost“.

Wekerle pred svojimi volilci.

Ogerski ministerski predsednik dr. Wekerle je obiskal svoje volilce v Nagybanji in tam na dolgo in na široko razlagal svojo politiko. Najbolj se je zamudil pri dveh vprašanjih: pri cerkvenopolitičnih predlogih in pri narodnostnem gibanju. Cerkvenopolitične predloge je opravičeval z vsemi mogočimi frazami in končno zagrozil nasprotnikom, da je vlada dovolj močna, preprečiti vsako nezakonito prizadevanje. Glede narodnostnega vprašanja je govoril še bolj „energično“. Povdarjal je, da narodnostnega vprašanja in genere ne pozna. Aspiracije, razdeliti državo v narodnostne skupine, v katerih bi prevladovali drugi jeziki, ne madjarski državni jezik, so znane že sto let. Tem se bo vlada odločno zoperstavljala in takisto tudi umešavanju inozemskih krogov. Vlada hoče, da si vsak državljani pridobi znanje državnega jezika in bo s policijskimi sredstvi skrbela, da se nasprotné ideje ne bodo razširjale in da se ne bodo v inozemstvo nosile tožbe.

Vnanje države.

Bolgarske vesti.

Peterburški „S v o t“ pravi o bolgarskem vprašanji, da po odstopu Stambulova bolgarski emigranti niso ničesar storili, kar bi bilo novi vladi otežilo stališče, pač pa pomagali, da bi se doseglo porazumljenje z Rusijo. Ako bi se ti emigranti sopot postavili na mesta, katera so prej zavzemali, zlasti bivši častniki, bi Rusija zmatrala to za jamstvo, da bo bolgarska politika v naprej Rusiji prijazna. Z ozirom na Rusiji storjena razžaljenja bi seveda bilo treba, da se da Koburžan novič voliti. — „Svobodno Slovo“ prijavlja dopis nekaterih bolgarskih emigrantov, ki odklanjajo vsako zvezo s tistimi emigranti, ki so nasprotniki Koburžana, ter pravijo, da je sedanja dinastija taka, kakor mora biti po željah in po interesih dežele. — V istem zmislu piše tudi glasilo Cankovijevih pristašev „Saglas“, ki pravi, da je oseba Koburžanova jedina garancija za svobodo in neodvisnost, za avtonomijo in napredek bolgarskega naroda in za slavno bodočnost domovine.

Korupcija v Italiji.

Splošna ogorčenost, katero je vzbudila škandalozna sodba v pravdi zoper Banko Romano, je napotila vlado, da je sestavila posebno komisijo, ki ima preiskati, kako da so bili zatoženci oproščeni. Sodi se, da so bili sodniki podkupljeni. Sedaj preiskuje sedaj, kam so izginiti papirji, katere je policija pri hišni preiskavi pri rečni banši odnesla in izročila sedanjemu ministru notranjih del, poslanec Boughi pa misli v parlamentu predlagati, naj se toži bivši ministerski predsednik Giolitti.

Korejska vojna.

Resničnih vesti o korejski vojni ni dobiti. Tam v daljni Aziji je tradicija, da se razširjajo povsem neresnične vesti in Kitajski se je vseeno držal. Doslej je že nekaterekrat sporočila vest o veliki zmagi, a vselej se je pokazalo, da je zmagala Japonska. Sveda je tudi iz japonskega vira prihajajoče vesti previdno čitati, ker vsaj deseti del tistega, kar se poroča, ni res. Toliko je gotovo, da je doslej japonska vojska na boljsem kakor kitajska.

Dopisi.

Iz Mozirja, 4. avgusta. [Izv. dop.] (Savinska podružnica Slov. planinskega društva.) Pri obilni udeležbi — bilo je navzočih nad 30 članov — vršil se je dne 29. julija t. l. I. občni zbor naše Savinske podružnice „Sl. plan. društva“. Prav presrečno je navzoče pozdravil podružnični načelnik g. Fr. Kocbek zahvaljuje se na tako mnogobrojnem obisku. Po prečitani šle pred kratkim potrjenih društvenih pravil, katera so se jednoglasno odobrila, sledilo je prav zanimivo poročilo g. Fr. Kocbeka o dosedanjem podružničnem delovanju. Kako marljivo je bilo delovanje, je vidno že iz tega, da je podružnica vkljub šle jednoteletnemu obatanku zasnomovala že nad 40 potov v naših krasnih Savinskih planinah in nje neutrudljivi načelnik g. Fr. Kocbek našel je dva nova dosedaj popolnoma neznaná pota in sicer: iz Savinskega sedla na Rinko skupno z g. Piakernikom, že daleč znanim voditeljem v Savinskih planinah, in drugi iz Moličke planine, kjer se sedaj zida prva podružnična planinska koč, na Ojstrico z g. K. iz daljne Šlezije, gorkim občudovateljem naše divne „Štajerske Švice“. Krona vsemu podružničnemu delovanju v pretečenem letu pa bode gotovo lepa prostorna planinska koč, katera se bode dne 16. t. m. slovesno otvorila. Stojčeta v najlepšem kraju, obdana krog in krog od gorovja, zavarovana proti vsem vetrovom bode marsikateremu trudnemu potniku zaželeno zavetišče in bode od nje na prog, ki jo je nedavno g. načelnik z g. K. iz Šlezije našel, najbližja pot na visoko strmo Ojstrico. Da pa je bilo mogoče to koč postaviti, gre velika zahvala prevzvišenemu knezoškofu Ljubljanskemu, kateri je po svojem oskrbniku g. J. Hofbauerju v Gornjemgradu velikodušno blagovolil darovati Sl. plan. društvu ves les, kar se ga bode za to koč potrebovalo. Ta blagodušni dar vzel je zbor z Živio-klici na premiloostljivega vladiko na znanje. — K poročilu o dosedanjem podružničnem delovanju oglašil se je za besedo č. gosp. kaplan Aškerc. V svojem govoru povdarjal je, da je največ skrbi, največ posla in truda posebno pri stavljanju koč gotovo le imel vrli načelnik naše podružnice g. Fr. Kocbek; on sam je zaznamoval večinoma vsa pota, on je nadzoroval vsa dela v planinah, on ni zamudil niti jedne proste urice, da ne bi pohitel tja gori mej skalovje in pomagal razkrivati čudečim se tujcem krasote in čudeza naše domovine, zatorej predlaga, naj se v spomin neumornemu delovanju osnovec in prvega načelnika naše podružnice, v katerem se je sploh koncentriralo celo dosedanje podružnično delovanje, planinska koč na Molički planini imenuje „Kocbekova koč“. Z vibarnim ploskanjem in Živio-klici na g. Kocbeka odobril je zbor ta predlog, vsaj je pa tudi našel priznanje in odmev v srcih vseh navzočih. V pretečenem letu štela je podružnica 8 ustanovnikov in 50 letnikov, imela je dohodkov 671 gld. 10 kr., stroškov pa 831 gld. 60 kr. tedaj primanjkljaja 160 gld. 50 kr. Te številke jasno govoré o njenem delovanju, vzbujajo pa tudi v nas spoznanje, da naše prepotrebno, prekorašno „Slovensko planinsko društvo“ še ne uživa iste podpore v slovenskem občinstvu, kakor bi mu je bilo želeli. V „črticah iz Savinskih planin“ popisal nam je gosp. Kocbek prav živo nekatere znamenitejšé vrhove in doline Savinskih planin, in kazal posebno na „Logarsko dolino“, o kateri se je neki zvedenec, ki je že mnogo sveta prebudit in v Tirolah in v Švici marsikatero lepo dolino videl, izrazil, da se kaj tako kraspega samo še v Pirenejih nahaja. On opozarja, naj nikdo ne zamudi prilike, da si ogleda ta biser „Štajerske

Švice", posebno, ker pot do tja nikakor ni težavna in polje od Ljubnega naprej vedno tik šumeče bistre Savinje, vrh tega pa bode še ceno od Luč do Solčave kmalu dodelana. Po tem predavanju vršila se je volitev novega odbora za prihodnja tri leta. Na predlog gospoda A. Turaška iz Nazar volil se je jednoglasno zopet prejšnji odbor; načelnikom: g. Fr. Kocbek, nadučitelj v Gornjem gradu, odbornikom: g. dr. J. Vrečko, odvetnik v Celji in g. L. Goričar, posestnik v Mozirju, mesto odstopivšega g. A. Goričarja pa se je volil tajnikom: gosp. A. Perne, not. kand. v Gornjem gradu. Ko so se po volitvi še nekateri nasveti in predlogi odobrili, zaključil je g. načelnik zborovanje izrazjujé nado, da bodo prihodnja zborovanja vedno bolj obiskovana in da bode številno podružničnih članov raslo vedno bolj, kar bode v gmotnem oziru neobhodno potreba, kajti mnogo hudega dela čaka še naše podružnice, kjer bode treba prav globoko v žep poseči. Tekom zborovanja došli sta podružnici dve brzojavki. Ljubljana: Bog blagoslovi in živi biser slovenskega planinskega društva; Slava častitemu zboru! Slava vrlému Kocbeku! — Slovensko plan. društvo. — Knittelfeld: Slava „Slovenskemu planinskemu društvu!“ Slava prijateljem krasnih domačih planin! — J. Čibej. — G. načelnik je zborovalce še posebno razveselil, ko jim je sporočil iskreni pozdrav staroste turistov v Savinskih planinah, častnega člana „Slov. planinskega društva“ in vseučilišnega profesorja gosp. dr. J. Frischaufa v Gradci. Zborovalci so se razšli z besedo, da se vidijo zopet dne 16. t. m. pri slovesni otvoritvi „Kocbekove kočé“ na Molički planini. — Posebna vabila za to otvoritev so se članom ravnokar začela razpošiljati. — Te prilike naj nikdo ne zamudi, kdor ljubi gorovje, kdor bi rad dihal naš sveži planinski zrak in bi rad iz bližine občudoval one velikane, ki tako ponosno v zrak štrle.

Domače stvari.

— (Slaba šala.) „Vaterland“ javlja, da se je sprožila misel, ustanoviti v Ljutomeru samostojno slovensko nižjo gimnazijo, namesto slovenskih paralelk ali samostojne nižje gimnazije v Celji in „Neue Fr. Presse“ pravi, da je to najbrž predlog vlade ali nemške levice. Nam se zdi to le slaba šala, o kateri ni resno govoriti.

— (Slovensko politično društvo za Štajersko) priredi tekom meseca avgusta in septembra še več javnih shodov in sicer na Murskem polju, v Št. Petru pod Svetimi Gorami, v Slovenjem Gradci in v Slovenski Bistrici.

— (Volilni shod) skliceta poslanca dr. L. Gregorec in dr. Jurtela dne 2. septembra v Novi Štiti pri Ptuju.

— (Kako baron Schwegel svojega netjaka vzgaja.) Gorenjska ekscelenc baron Schwegel se ponaša pri vsaki priliki s svojim „staroavstrijskim“ rodoljubjem in se cedi same lojalnosti, kadar ga kdo vidi. Doselej se še nihče ni upal dvomiti o iskrenosti teh njegovih čutil, kdor pa vé, kako je vzgojil baron Schwegel svojega netjaka, ta bi skoro mislil, da je vse „staroavstrijsko“ mišljenje gorenjske ekscelence sama — spekulacija. Tega svojega netjaka, sina trdega slovenskega kmeta iz Gorjanske županije, je baron Schwegel dal „studirati.“ Da bi se mu pa ne pokvaril, to je, da bi čim prej pozabil svoj materni jezik se navzel nemškega dubu in naučil prezirati svoj narod — kake obresti to nosi, ve gospod stric — poslal ga je na gimnazijo v Beljak. In mladi Schwegel dela svojemu stricu čast. Prelevil se je v trdega Germana in izraža sedaj, ko je zlezal iz gimnazije, svoje „stramm deutschnationale“ mišljenje na komersih, kjer se navdušuje mladina za „alldesches Vaterland“ na način, da se nemški profesorji boje priti na komers. Na takem uspehu vzgoje moremo ekscelenci Schweglu samo čestitati.

— (Ustavljena agitacija.) Pazinsko italijansko filharmonično društvo je zadnji čas prevzelo agitacijo za bližajočo se občinske volitve. Prirejalo je izlete v hrvatske kraje in tam po najetih fakinih delalo zdrabno in prouzročalo izgrede. Gosp. okrajni glavar Schwarz je mislil, da teh izletov ne sme prepovedati, drugi ljudje pa so bili tega mnenja, da Schwarzovo ravnanje ni pravilno in izposlovali so, da se je filharmoničnemu društvu prepovedalo prirejevanje izletov v Pazinsko okolico.

— (Ljubljansko žensko učiteljsko.) Doselej so se v ta zavod le vsako drugo leto vzprejemale kandidatkinje, tako da sta bila vedno samo dva razreda odprta. Naučno ministerstvo je sedaj

dovolilo, da se bodo v bodoče vzprejemale vsako leto kandidatkinje. Vsled tega bodo letos trije razredi odprti in se nastavi še jedna učna moč.

— (Dirka na Bledu.) V nedeljo na Bledu izvrševši se mejnarodnih kolesarskih dirk udeležilo se je tudi pet dirkačev kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“. Znani izvrstni dirkač g. Bobinec si je pri dveh dirkah priboril tri nagrade, g. Kanc pa je bil pri počasni vožnji predzadnji, dočim si je pri glavni dirki mej 14 dirkači g. Vernik osiguril sedmo mesto. Za slovenske bicikliste je ta uspeh toliko bolj časten, ker so tekmovali z najizbornejšimi dirkači.

— (Slovensko planinsko društvo) naznanja, da dobé oni društveniki, ki želé brez vodnika na Črno Prst potovati, ključ do Orožnevo kočé, katera je za sedaj še brez hišnika, v Bihinski Bistrici pri gospodu Josipu Ravbekarju, občinskemu tajniku, kateri tudi preskrbi članom in nečlanom vodnike ali nosače. — V koči je prilepljen hišni red in cenovnik glede pristojbin prenočevanja in porabe kočé. Iz njega je razvidno, da je plačati za jeden dan in jedno noč trajajoče prebivanje z ležiščem na žimnici 1 gld., za jedno noč z ležiščem pod streho 40 kr., za jeden dan brez nočevanja 20 kr., za jednokratno kurjavo 20 kr. Za pokvarjene ali ubite stvari velja poseben tarif. Člani planinskih društev, ki se izkažejo z društveno za tekoče leto veljavno izkaznico, plačajo polovico določenih pristojbin. Polovico plačajo tudi dijaki, ki se izkažejo z društvenimi legitimacijami. V kratkem založile se bodo v koči tudi jedi in pijače, kar se posebe naznani.

— (C. kr. ravnateljstvo za železnični promet v Beljaku) javlja, da se je otvorila dne 1. avgusta t. l. na progi Levov Krakov mej postajama Przeworsk in Laskut postaja Rogóźno za osebni, pratežni in brzovozniški promet, kakor tudi za tovarni promet v celih vagonskih vkladah.

— (Izbrisana firma.) Pri deželnem kot trgovinskem sodišču v Ljubljani se je izbrisala firma „Amaliya Vičič“ za trgovino z rokotvornim blagom.

— (Ženska in moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Starem trgu pri Raketu) prirediti dne 12. avgusta 1894 v prostorih g. Franjo Pečetovih veselico s petjem, šaljivo tombolo in prosto zabavo. Začetek ob 5. uri popoldne. Vstopnina 20 kr. od osebe.

— (Zlato poroko) sta dne 2. t. m. slavila gospod Josip Dolenc in njega soproga v Vipavi. G. Dolenc je starček 80 let. R. dke slavnosti se je udeležilo vse prebivalstvo, želeč slavljencema: Mnogaja leta.

— (Ujet prisiljenec.) Pri Kostanjevici je zasačil te dni pomožni uradnik tamošnjega okr. sodišča ubeglega prisiljenca Miho Hudaklina, ki jo je dne 4. julija popihal iz prisilne delavnice Ljubljanske. S pomočjo dveh mož je nevarnega beguna zvezal in odvedel v zapor.

— (Silen vihar.) Dne 4. avgusta je o poludne nastala mej Muro in Dravo v Slovenskih gorah grozna nevihta. Silnemu orkanu podoben veter je pri Mali Nedelji metal strehe raz hiš, tri sadno drevje in ruval gozdna drevesa. Nekateri posestniki imajo škode po 500 do 1000 gld. Glavna smer silni nevihti je bila od zahoda proti izbodu. Po nekod je gozdno drevje pometalo križem tako, da precej daleč okoli nobeno več ne stoji. Zraven so bili bori po 1½ m v obsegu. Za viharjem prišel je silni naliv s točo.

— (Nesreča.) Iz Gorice se nam piše: Obhodnik Andrej Doljak je šel dne 2. t. m. zvečer ob 10. uri iz Solkana v G. gar, in sicer ne po novi nego po stari poti, ki je sicer krajša, pa toliko nevarnejša. Mož je s te poti padel v prepad na levi strani in se ubil. Siromak je zapustil udovo in desetero nepreskrbljenih otrok.

— (Za krčmarje in vinotirčce.) Upravni odbor Tržaških skladišč je sklenil, da bode odslej v pospeševanje vinske trgovine prirejal v gotovih rokih vinske dražbe, na katerih se bodo dražila v skladiščih nahajajoča se vina, v prvi vrsti dalmatinska in italijanska. Prva taka dražba je določena na dan 18. septembra, na kar opozarjamo krčmarje in vinotirčce.

**Slovenoi in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Književnost.

— „Prosvjeta“ ima v št. 15 naslednjo vsebino: I to mi godi. Pripoviest. — Napisao Ferdo Juzbašić. — Laku noč. Spjevao Tugomir Alaupović. — Omer-beg i Aiša. Slike iz Sarajevskoga života. Napisali Osman-Aziz. — Pod ciganskim čadorom. — Dramatički „Scherzo“ u jednom činu. — Spjevao Tugomir Cetinski. — Pariški javni vrtovi. Napisao Ferdo Šišić. — Klarica iz župnoga dvora. Seoska pripovijest. Česki napisao J. L. Hrdina; preveo Stjepan Karlov. — Kraj kolijevke. Spjevao Josip Mlaković. — Hrvatska moraka kupališta. III. Kraljevica. Napisao Viktor Cerić Ceraj. — Put nove postojbine. Napisao Ivan Stunić. — Opis naših slika: Rano jutrom. — Glavni trg u Dubrovniku. — Pjesma robinje. — Novo hrvatsko kazalište. — Naš novi metropolita. — Listak. — † Sadi Carnot. — Šala i odgonetka konjičeva skoka. — Slike: Rano jutrom. Slika A. Wierusz-Kowalskoga. — Glavni trg u Dubrovniku. — Place de la Concorde u Parizu. — Ulaz u Bois de Boulogne, straga Arc de triomphe. — Dnevni gosti u tuillerijskom vrtu. — U luxemburžkom perivoju. — Vodoskok u Tuillerijskom vrtu — Pjesma robinje. — Kraljevica. — Kraljevica (svratište „Kod grada Zagreba“). — Kip Bogorodice nad ulazom Zagrebačke stolne crkve. — Novo hrvatsko kazalište. — Dolazak presvjetlog nadbiskupa na Jelačev trg. — Trebnje. — Željeznički prodor pod Šmarijem. — Sv. Lovrenc kraj Temenice. — † Sadi Carnot. — Šala.

Brzojavke.

Novo mesto 7. mesto. Glavna skupščina družbe sv. Cirila in Metoda se je izvršila presijajno. Mnogobrojni udeležniki, ki so se peljali iz Ljubljane na skupščino, so bili na raznih postajah srčno pozdravljeni, posebno slovesno v Trebnjem in izredno veličastno v Novem mestu. Na Novomeškem kolodvoru je bila zbrana ogromna množica občinstva, mestni župan ter vsa narodna društva. Župan Perko je s srčnimi besedami pozdravil skupščinarje v imenu mesta, isto tako načelnik Novomeške podružnice Krajec in v imenu Novomeških narodnih društev dr. Poznik. Godba je svirala „Naprej zastava slave“. Vse mesto je prelepo okrašeno z narodnimi zastavami in mlaji. Zborovanju je prisostvovalo velikansko število članov in narodnih dam. Naznanilo, da šteje družba skoro 12.000 članov in 129 podružnic, se je vzprejelo z nepopisno navdušenostjo, ki se je podvojila, ko se je povdarjalo, da delujejo za družbo največ in najuspešneje narodne dame. Burnim in vedno se ponavljajočim Slava- in Živele-klicem ni bilo konca. Po skupščini je bil banket.

Praga 7. avgusta. Poslanec dr. Krajač je v nedeljo na volilnem shodu predlagal združenje staročeške stranke z mladočeško. Današnji staročeški listi izjavljajo, da je staročeška stranka pripravljena fuzionirati se z mladočeško stranko, ako se iz poslednje odstranijo ekstremni elementi.

Beligrad 7. avgusta. Kazenska razprava zoper Čebince, Ranka Tajića in druge, tožene veleizdaje, se ne bo vršila. Ker so toženci povsem nedolžni in ni nikakih dokazov proti njim, je kralj ukazal, naj se pravda ustavi.

Milan 7. avgusta. Pri tekmovalni pijanistov, kdo zamore najdlje nepretrgoma igrati, je zmagal tukajšnji pijanist Gravagni. Igral je nepretrgoma 27 ur.

Rim 7. avgusta. Preiskava proti anarhistu Luchesiju, morilcu urednika Bandija, je dokazala, da je ravnal Luchesi po naročilu posebne zarote. Policija je v Livornu in v Bolonji ujela nekatere teh zarotnikov.

Pariz 7. avgusta. Danes o polnoči je potekel rok, v katerem je imel Caserio oglašiti ničnostno pritožbo zoper obsodbo. Ker pritožbe ni oglašil, vršilo se bode usmrčenje dne 16. avgusta. Vlada je odredila, da se postavi giljotina na javnem prostoru in sicer pred Lyonskim sodiščem.

Pariz 7. avgusta. Včeraj se je pred tukajšnjim sodiščem začela kaz. obravnava proti 30 anarhistom, toženim hudodelstva zarote. Pet zatožencev je odsotnih; ti se bodo sodili in contumaciam.

Pariz 7. avgusta. V Aigues - Mortesu, kjer so bili lani boji mej francoskimi in italijanskimi delavci, so se zopet za delo oglasili italijanski delavci. Francoski delavci zahtevajo, naj se Italijani ne vzprejmejo v službo. Razburjenost francoskih delavcev rase čedalje bolj in ker se je bati izgredov, je vlada poslala večje krdelo vojaštva na lice mesta.

LJUBLJANSKI ZVON

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za Matej Cigaletov spomenik

v Črnem vrhu nad Idrijo so darovali p. n. gg.:

Ces. svetnik I. Murnik, deželni odbornik v Ljubljani, 10 kron; L. Svetec, deželni poslanec in c. kr. notar v Ljubljani, 10 k.; J. Vidmar, župnik v Žiréh, 10 k.; vodja T. Zupan, c. kr. gimn. profesor v Ljubljani, 4 k.; I. Ambrož, kapelan c. in kr. mornarice, 4 k.; J. Rudolf, šolski vodja in posestnik na Vrabcu, 4 k.; G. Del Cott, c. kr. okrajni glavar v Logatcu, 2 k.; V. Zupančič, c. kr. okrajni šolski nadzornik v Ljubljani, 2 k.; J. Bergant, c. in kr. morsk. podčastnik, 2 k.; Neimenovane v Poddrugi 2 k.; Terezija Hrovatin, posestnikova hči v Vipavi, 1 k.; Mici Premru, trgovčeva hči v St. Vidu, 1 k.; Ivana Kristan, soproga orožniškega vodje v Mengšu, 1 k.; Mici Lampe, trgovčeva hči v Črnem vrhu, 1 k.; Ana Lampe, trgovčeva hči v Črnem vrhu, 1 k.; Anton Lampe, trgovčev sin v Črnem vrhu, 1 k.; Mici Čuk, trgovčeva hči v Črnem vrhu, 1 k.; Franja Kos, poštna upraviteljica, 1 k.; Franja Rudolf, trgovčeva hči v Črnem vrhu, 1 k.; I. I. 1 k.; I. P. v Črnem vrhu 1 k.; V. Tončič, čevljarški mojster v Idriji, 1 k.; V. Kopatin, dijak v St. Vidu nad Vipavo, 1 k.

Odbor za Cigaletov spomenik
v Črnem vrhu nad Idrijo.

Umrli so v Ljubljani:

5. avgusta: Angela Prime, delavčeva hči, 4 mesece, Poljanski trg št. 5. — Janez Porenta, krojačev sin, 1 1/2 meseca, Florijanske ulice št. 23. — Meta Kuret, gostija, 45 let, Kravja dolina št. 11.
6. avgusta: Alojz Privšek, delavčev sin, 1 1/2 meseca, Trnovske ulice št. 3.

Dunajska borza

dné 7. avgusta t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	55	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98		55	
Avstrijska zlata renta	122		35	
Avstrijska krona renta 4%	97		75	
Ogerska zlata renta 4%	121		70	
Ogerska krona renta 4%	96		—	
Avstro-ogerske bančne delnice	1010		—	
Kreditne delnice	364		50	
London vista	124		70	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61		05	
20 mark	12		21	
20 frankov	9		91	
Italijanski bankovci	44		60	
C. kr. cekini	5		89	

Dné 6. avgusta t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197		75	
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	127		25	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123		—	
Kreditne srečke po 100 gld.	197		—	
Ljubljanske srečke	24		50	
Rudolfske srečke po 10 gld.	23		50	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	164		75	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	314		—	
Papirnat rubelj	1		33 1/4	

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. avg.	7. zjutraj	740.8 mm.	13.5° C	sl. vzh.	jasno	—
	2. popol.	739.2 mm.	25.0° C	sl. sev.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	737.9 mm.	18.2° C	sl. vzh.	jasno	—

Srednja temperatura 18.9°, za 0.9° nad normalom.

Zahvala.

Ker nam ni mogoče zahvaliti se vsakemu posebej za mnogobrojne dokaze sočutja, dole nam od mnogih strani v sled smrti nepozabnega soproga, odnosno očeta, sina, brata in svaka, gosp.

Karola Terček-a

posestnika, uda okr. odbora in šolskega sveta, načelnika požarne brambe itd.

izrekamo tem potem najtoplejšo zahvalo, v prvi vrsti prečastiti duhovščini, kakor tudi vsem drugim udeležnikom sprejema, ki so rajnaki k večjemu počitku spremili, dalje in corpore došli gg. uradnikom sodišča, davkarje in drugih oblastij, sosednjim požarnim brambam in d. mačim tržanom, osobito pa se zahvaljujemo še onim, ki so kot znak ljubavi in prijateljstva polagali dragocene vence na pokojnikovo krsto.

V Kozjem, dné 5. avgusta 1894.

Amalija Terček

v svojem in v imenu sorodnikov pokojnika.

(852)

Prijazna prazna soba

odda se takoj samskemu gospodu, gospej ali gospodični.

Več pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(827—3)

Išče se

knjigovodja

ki bi bil več slovenske, nemške in nekoliko tudi francoske korespondence. — Kje? pove upravn. što tega lista.

(850—1)

Upokojen orožnik

želi dobiti

primerne službe

v kaki pisarni ali kot nadzornik ali občinski tajnik. Ponudbe naj se blagovoljno pošljejo upravn. štu „Slovenskega Naroda“.

(842—1)

Koncipijent

slovenščine in nemščine zmožen, vzprejme se od 1. septembra v mojo pisarno.

Dr. Radaj

c. kr. notar v Mariboru.

(830—3)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 1 minuto naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenz, Curia, Geneva, Paris, Steyr, Lino, Budejovice, Plzeň, Marijane v. Eger, Karlovo v. Eger, Francove v. Eger, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenz, Curia, Geneva, Paris, Steyr, Lino, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijane v. Eger, Francove v. Eger, Karlovo v. Eger, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 12. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 14. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenz, Curia, Geneva, Paris, Steyr, Lino, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijane v. Eger, Francove v. Eger, Karlovo v. Eger, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijnih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Paris, Geneva, Curia, Bregenz, Inomost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 7. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijnih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Paris, Geneva, Curia, Bregenz, Inomost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Lince, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 31 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
" 4. " 05 " popoldne " " "
" 6. " 50 " zvečer " " "
" 10. " 10 " zvečer " " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoldne " " "
" 6. " 30 " zvečer " " "
" 9. " 55 " zvečer " " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Dr. E. Šlajmer

odpotuje

(842—3)

od 7. avgusta na 4 tedne.

Izurnjenega

sedlarskega pomočnika

vzprejme takoj po ugodnih pogoji Luka Lenarčič, sedlar v Dolnjem Logatcu.

(826—3)

Hiša na prodaj

v Tolminu

blizu sodnije, pošte in cerkve. Obsega dve stanovanji, veliko dvorišče z vinoko trto, velik vrt s sadnim drevjem, novo podzemeljsko klet; — krasen razgled proti Soči, Volčam in po ostali okolici. Proda se po nizki ceni. Zadnji kup se izve pri lastnici gospej Tereziji Hvala iz Kajire, sedaj na letovšču v Tolminu.

(851—1)

VIZITNICE

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Grof Géza Esterházy'jeva
Cognac tvorniško delniška družba
v Budimpešti, Aeusserer Waitznerstrasse 23.

Polno vplačana delniška glav-
nica 640.000 kron.

Esterházy-Cognac

se proizvaja iz čistega naravnega vina po
francoski metodi. (439—15)

Naši aparati za destilovanje lahko podelajo na leto
1 milijon 752 tisoč litrov vina.

Esterházy-Cognac

se priporoča od zdravniških avtoritet ne samo kot ugodna
pijača, nego tudi kot ubranjujoče sredstvo proti malo-
krynosti, kataru črev in želodca, za okrevanje,
zlasti pa se priporoča najbolje proti

influenca.

Dobiva se v Ljubljani pri M. Kastnerju, V. Schifferju, Iv. Perdanu, J. Klauerju, Alojziju Lenčaku, J. Voltmannu, Herm. Oswaldu, J. Kavbetu, Henr. Höselmayru.

Velika Levovska loterija.

2024 dobitkov.

Glavni dobitki

(847—1)

60.000 gld., 10.000 gld., 5.000 gld.

v gotovini samo z 10% odbitka.

Levovske srečke po 1 gld. priporočata: Menjalnica
J. C. Mayer in glavna tabačna prodajalnica A. Gruber.

E. SCHMARDA

priporoča p. n. potujočemu občinstvu svojo oblastveno koncesijonirano

potovalno pisarno

s koncesijo

(835—3)

za preskrbovanje vožnih kart
za tour in retour, v abonementu in za daljša potovanja
na okolo, za prirejanje zabavnih, romarskih in drugih
posebnih vlakov, za informacije potnikom
za tu- in za inozemstvo po železnici in morji.

Pisarna:

v Ljubljani, Šelenburgove ulice šte. 6.